

מ"ת 1530/05/14 - מדינת ישראל נגד דרור אלחדד

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 1530-05-14 מדינת ישראל נ' אלחדד(עציר)

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	דרור אלחדד (עציר)

החלטה

המשיב דרור אלחדד יליד 1986, ת.ז. ..

כתב אישום:

כתב האישום מייחס למשיב עבירה אחת של מכירת 10 שקיות של חומר אסור בהפצה AB פובינקה.

ראיות לכאורה:

לאחר שהעלה הסניגור השגות לעניין הראיות לכאורה בחנתי ראיות אלה:

העסקה והקשר הסיבתי למשיב :

דו"ח פעולה 15/03/2013 מאת הסוכן עומרי ארביב.

"אני יצאתי וישבתי בשולחן עם שלומי ודרור ודיברתי איתו על החוב שיש לו אצלי בגין מכירת אלכוהול על סך 300 ₪ דרור ענה לי שיש לו 10 שקיות של ניס גיא ואמר לי תביא לי ארגז בריזר ואני יביא לך עשר שקיות שכל שקית מוכרים אותה ב - 100 ₪ אני אמכור לך את זה ב - חמישים ₪ אמרתי לדרור שיביא לי את זה עכשיו כי אני נוסע עוד מספר דקות " "נכנסתי לרכב ושרקתי לשלומי, ושלומי אמר לי שניה הוא מביא לי את זה לאחר מספר דקות שלומי רץ לרכב שלי ומסר לי קופסה שקופה עם 10 חפיסות של ניס גיא מהחלון של הנהג "

זיהוי המשיב לאחר צפיה בסרט במזכר מאת הסוכן עומרי ארביב 15/10/2013.

בחנתי את שאלת הקשר בין שלומי סילוק לבין המשיב על מנת להבין אם יש סיכוי סביר להרשעה בעסקה לפי סבירותה ומצאתי כי באמרתו של המשיב מיום 30/04/2014 קושר המשיב את עצמו כעובד לפיצוציית החברים כאשר שלומי סילוק מציג עצמו באמרתו שלו כבעל המקום.

כמו כן מזהה המשיב את הסוכן עומרי כמי שהיה בא לפיצוציה ומוכר שם אלכוהול וקפה. לפיכך קיים סיכוי סביר להרשעה בעסקה לפי המתווה המתואר באמרתו של הסוכן עומרי .

דו"ח פעולה מיום 17/06/2013 מתאר מכירת קפה לדרור אלחדד בעל הפיצוציה, דרור נשאר חייב ₪ 200 מחזק גם הוא את היחסים המסחריים ביניהם .

חוקיות האיסור:

אכן החומר AB-FUBINACA נעשה חומר אסור בהפצה רק ביום 07/10/2013 רק כשבוע טרם העסקה אך אין להחיל על המשיב טענת "טעות בעובדה" או "טעות שבדין" משתי סיבות הסיבה הראשונה היא קיומו של דבר חקיקה מיוחד בנושא הטעות והוא סעיף 7 (ב) לחוק :

7. (א) לא ייצר אדם חומר אסור בהפצה, לא ימכרו, לא יציגו למכירה, לא ייבאו, לא ייצאו, לא יספקו, לא יסחר בו או יעשה בו עסקה אחרת ולא יחזיק בו במטרה לעשות אחת מהפעולות האמורות; העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) חזקה על אדם הפועל כאמור בסעיף קטן (א) כי ידע שחומר הוא חומר אסור בהפצה, והטוען להגנתו שלא ידע על כך - עליו הראיה.

קיומה של חזקה ראייתית זו המעבירה את נטל ההוכחה אל המשיב מבטל כל פגיעה במבחן הסיכוי הסביר להרשעה. הסיבה השנייה היא שהמשיב לא טען אי ידיעה באמרתו והן הראיות לכאורה שלפניו.

יוער כי לעניין זה אין נפקא מינה אם במעבדה עצמה ידעו או שלא ידעו על תחולת החוק או ההכרזה.

טענות הסניגור בקשר לשרשרת החומר המסכן:

דו"ח פעולה של השוטר רומן פיירמן נטל את הקופסה עם החומר החשוד כנייס גיא ושמר ט.א על השקיות e1784498.

שקית זו נתקבלה נפתח בגינה תיק ז.ב 12-28624/13 המומחה יבגני סמוליאנצקי בדק אותה ביום 17/11/2013 והוא תאר כי על השקיות היו מדבקות שעליהן כתוב SMALL .

בבדיקה המכונה GCMS זוהה AB-FUBINACA או פלואורפניל איזומר שלו והבודק ציין כי מטעמים טכניים אי אפשר היה להשלים את הבדיקות. לאחר מכן ארז את ממצאיו בשקית שאותה סימן JO 442191 .

שקית זו נארזה ביום 17/04/2014 בשקית נוספת מס' e784500 ונשלחה לבדיקה מחודשת .

בדיקה שניה שנעשתה כחצי שנה (30/04/2014) לאחר מכן נעשתה בשקית שסימנה JO 442191 שהייתה ב בשקית נוספת מס' e784500 על ידי המומחית אתיה ביסמוט כהן היא פתחה ומצאה את שלושת השקיות ומצאה 5 אריזות מאוירות פתוחות וריקות ועליהן מדבקה "אסתי קוכלסקי" וכן שקית נוספת ובתוכה 5 אריזות סגורות ועל הסגר כתוב PREMIUM . החומר זוהה כ AB-FUBINACA.

מכאן שאני דוחה את טענת הסניגור כי ישנה סתירה בין שתי הבדיקות שכן הכיתוב בבדיקה הראשונה היה על מדבקות שעל השקיות ובבדיקה השנייה תארה הבודקת כיתוב המצוי על הסגר של השקיות ואין סתירה בין השניים. מכל מקום שרשרת השקיות רשומה ומוצלבת היטב והיא לבדה מקימה סיכוי סביר לראיה מרשיעה בעניין שרשרת הסם.

לסיכום אני דוחה את טענות הסניגור, וקובע כי פרטי העסקה, הקשר הסיבתי שלה למשיב, היות החומר אסור בהפצה במועד העסקה, ושרשרת הבדיקה, הוכחו כולם בראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעה.

נתתי את דעתי לסמיכות האירועים בין האכרזה בדבר החומר האסור בהפצה מיום 7/10/13 (ילקוט פרסומים 6670, ובין ביצוע העבירה ודבר זה יבוא במסגרת שיקול הדעת לגבי חומרת מעשיו של המשיב במסגרת השיקול בעניין המסוכנות והחלופה).

אין ספק שאיסור, כאשר הוא בן שבוע בלבד חמור פחות מאיסורים אשר ידועים לציבור זה זמן רב.

עילת מעצר - האם ישנה שקילות בין עילות המעצר בעבירות סמים לעילות המעצר בעבירות חומרים מסכנים ?

חקיקה:

עילת המעצר אינה חזקה שבחוק אלא נובעת מפסיקה מנחה. **חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 [להלן - חוק המעצרים]**, מציין חזקת מסוכנות כעילת מעצר לרשימה של עבירות ובתוכן :

(3) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

חסד"פ מעצרים לא תוקן לאחר קבלת חוק החומרים המסכנים לא בתיקון ישיר ולא בתיקון עקיף, דבר זה בולט במיוחד לאור העובדה שהמחוקק החיל מספר מצומצם של הוראות **פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 [להלן פקודת הסמים]** אלה הוראות סדר דין הנוגעות בעיקר לחילוט והדחת קטינים, ואין לעניות דעתי ללמוד

מהן גזירה שווה ישירה - אלא להיפך .

המחוקק היה זהיר **במיוחד [הצעות חוק הממשלה התשע"ג חוב' 783]** וזהירותו מתבטאת בשלושה:

- בהגבלה של ההכרזה הדחופה לתקופה של שנה עד להעברת החומר למעמד של סם מסוכן.
- בהוראת ביקורת חקוקה המחייבת את הרשות המבצעת בעדכון חצי שנתי את הרשות המחוקקת בדבר יעילותו של החוק.
- בקביעת עונשי מקסימום הנמוכים פי שמונה מאלה הקבועים בפקודת הסמים .

לעניות דעתי, הדבר נובע כפי הנראה מן החזקה המצויה בסעיף 2 הקובעת כי חומר יחשב מסכן על פי פרסומו ברבים כגורם לתופעות הדומות לסם מסוכן. וכן מן העובדה שמדובר באיסור חדש. הגדרות אלה מצויות על סף של עקרון החוקיות ומחייבות זהירות מרובה בשימוש בחוק זה, בפרט כאשר חלפה יותר ממחצית התקופה הסטטוטורית והחומר לא הוסף לפקודת הסמים מאז הכרזתו כ"חומר אסור בהפצה"

פסיקה:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע דן במספר עררים בנוגע לחוק החומרים המסכנים בהקשר עם מעצר עד תום ההליכים בין אלה יש להזכיר מספר החלטות :

עמ"ת 57509-11-13 מד"י נגד פודבדוב:

באותו המקרה דובר על מסחר ושם קשר בית המשפט המחוזי בין פקודת הסמים לחוק החומרים המסכנים וראה במסחר בהם מעשים מסוכנים הדומים בסכנתם למסחר בסמים.

בכל זאת בחן בית המשפט המחוזי את החלופה אשר הוצעה אך פסל את הערבים המוצעים ואת מקום המעצר הקרוב לזירת האירוע והותיר פתח לשחרורו של המשיב.

עמ"ת 30854-02-14 אזמה נגד מד"י:

"אכן מדובר בחוק חדש אשר נועד לתת מענה בבעיה קשה של הפצת "סמי פיצוציות" נוכח הסרבול הכרוך בהגדרת חומר מסוכן כסם. נוכח השיקולים השונים שעמדו ביסוד החוק ובהירות המתבקשת, סווגה עבירת המכירה כעוון ויש כמובן ליתן לכך משקל ממשי כאשר שוקלים אפשרות שחרורו של נאשם לחלופת מעצר. עם זאת, ברי כי המסוכנות אינה יכולה להבחין רק על רקע סיווג העבירה, כאשר הסכנה לציבור כתוצאה מהפצת חומרים מסכנים אינה שונה באופן דרמטי מהשפעת חומרים אחרים, שכבר הוגדרו כסמים ונכללים בגדרי פקודת הסמים..... נראה איפוא כי יש להזהר מצד אחד, ולא להחיל במלוא הכובד את הכללים הנוהגים לעניין סחר בסמים לרבות הכלל לפיו בד"כ אין לשחרר סוחרי סמים בהעדר טעמים כבדי משקל, ויש לבחון את

עוצמת המסוכנות והחלופות המוצעות בכל מקרה לגופו, בקפידה רבה ומצד שני נוכח מטרת החוק וטיב הסכנה שמבקש הוא למנוע נדמה כי עבירות ההפצה ע"פ החוק אכן מקיימות כשלעצמן מסוכנות גבוהה".

בעניין אזמה הנ"ל לא הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של העורר שם לחלופה עקב עברו הפלילי המשמעותי לרבות עבירות סחר בסמים.

נימוקים דומים, בתוספת כמות גדולה מאוד של חומר הביאו את בית המשפט המחוזי למסקנה דומה בעניין עמ"ת 26252-02-14 - פרץ.

לא מצאתי, ולא הוגשה בפני פסיקה המצביעה על התייחסות בית המשפט העליון לחוק, ולפיכך תבחן המסוכנות בקפידה על פי המקרה שלפנינו וחלופה תישקל בהתחשב עם ההבדלים בחקיקה שנמנו לעיל.

יש איפוא לבחון כל מקרה לגופו בקפידה, וזאת הן לעניין המסוכנות הלכאורית והן לעניין החלופות המוצעות, כאשר נראה כי עבירות ההפצה לפי החוק האמור אכן מקיימות כשלעצמן מסוכנות בדרגה גבוהה.

מסוכנות העבירה של הפצת חומר מסכן, במנעד שבין עבירות על פי פקודת הרוקחים [נוסח חדש] התשמ"א 1981 (סעיפים 55-60) סעיף 338 לחה"ע, לבין עבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים:

בעת שמיעת טיעוני המדינה בעניין המסוכנות הבהיר בית המשפט כי עצם קביעתו של איסור בחוק עדיין אינה קובעת את מסוכנותו של חומר ובוודאי אינה יוצרת כשלעצמה מסוכנות על פי חסד"פ מעצרים.

לפיכך הוגשה לבית המשפט חוות דעתה של הרוקחת מגר' אלינה פופרנו מיום 09/06/2014.

הרוקחת שהיא אשת האגף לאכיפה ופיקוח חיותה דעתה על החומר איי בי פובינקה שהוא החומר אותו מכר המשיב.

אכן המדובר בנציגת משרד הבריאות, אחראית על טיפול בתופעת הפשע הפרמצבטי, כולל מאבק בסחר בתרופות גנובות ומזויזפות ושימוש לרעה בסמים ובחומרים מסכנים, עובדה זו יש לשקול בעת הערכת משקלה של חוות דעתה.

אלא שהערכת משקל היא מלאכתו של בית המשפט שלאישום, ולכאורה עוסקת חוות הדעת בחומר מציגה את הרכבו הכימי, את פעולתו הביו-כימית את משפחת החומרים עליהם הוא נמנה (קנבינואידים סנתטיים - אינדזול קרבוקסימידיים) פעולתו הפסיכואקטיבית בעלת השפעות משנות תודעה ומשכרות וכן את תופעות הלוואי שלו.

לדעתי עדיין אין בכך כדי ליצור חזקת מסוכנות לצורך מעצר. על מנת ליצור חזקת מסוכנות שכזו, יש לכלול את העבירות בחסד"פ מעצרים. עצם כינויו של חומר כ"מסכן" בחקיקת המשנה עדיין אינו מביא בפני בית המשפט את מידת הסיכון, לא הסיכון הבריאותי ולא הסיכון החברתי הכרוך בהפצתו, אך חוות הדעת יש בה כדי לתרום להבנה זו.

וזאת לדעת, לא רעילותו של חומר היא הכוללת אותו ברשימת הסמים המסוכנים או אף החומרים המסכנים, אחרת היה עניינו מוסדר בפקודת הרוקחים או בסעיף 338 לחה"ע.

הרציונל לאיסור הפצה של חומר מסכן ושל סם מסוכן הוא השפעותיו הפסיכואקטיביות על גוף האדם השפעות אלה מביאות לנזק חברתי ארוך טווח, הראייה היא ציבורית ולא רק אישית.

לעניין סמים מסוכנים נזק זה הוא מן המפורסמות שאינן צריכות ראיה, והרוצה לחזות בנזק החברתי העצום הנגרם לחברה מודרנית מהפצת סמים ושימוש בהם יטריח עצמו לחדרי המין והאשפוז בבתי החולים, (כמצוטט בהערת שוליים 1, עמ' 3 לחוות הדעת) מחד ולאולמו של בית המשפט מאידך גיסא, אולם אשר אותו פוקדים מדי יום נפגעי סמים הגורמים לנזק קשה וגלוי לעין הן נזק אישי והן במעגל הסובב, הן נזק ישיר והן נזק עקיף.

הבריטים היו אלה שחוקקו את פקודת הסמים בארץ ישראל, פקודה הנמצאת בתוקף עד היום הזה.

הייתה זו מסקנתם העגומה משתי מלחמות האופיום שהתחוללו במאה התשע עשרה בין סין ובין בריטניה ומהנזק החברתי העצום שחזו בעיניהם כאשר סחר האופיום הוריד את החברה הסינית על ברכיה והפכה לחברה חולה ולא פוטנטית. [א"ע כרך כ"ה 879].

מסקנות אלה פרי ההיסטוריה של המאה ה-19 הביאו לכריתת אמנת האופיום הבינלאומית שנחתמה בהאג ב-23 בינואר 1912 וממנה לאיסור על חומרים פסיכואקטיביים כמעט בכל מדינה מודרנית.

כמובן שהחומר הספיציפי שבנדון, או נגזרות מבוניות שלו הביאו לא אחת גם לתחלואה ותמותה למשל מאמר זה שפורסם לאחרונה - מתאר תחלואה ותמותה ומנגנון פעולה של אינדזול קרבוקסימידיים והמקרה המצוטט בעמ' 3 לחוות הדעת:

Behonick G, Shanks KG, Firchau DJ, Mathur G, Lynch CF Nashelsky M, Jaskierny DJ, [Meroueh C. FOUR POSTMORTEM CASE REPORTS WITH QUANTITATIVE DETECTION OF SYNTHETIC CANNABINOID 5F-PB-22 J Anal Toxicol. 2014 May 29. pii: פורסם ב : bku048 .]

אלא שכאמור המסקנות העיקרית הנובעת מחומר פסיכואקטיבי נובעת כאמור מתפוצתו בחברה ופעולתו המחלישה פרטים וקבוצות בה ולא ישירות מסיבות של רעילות או מקרים של תחלואה ותמותה.

מסקנתי היא בנסיבות של החזקה לשם הפצה או מכירה של כמויות משמעותיות של חומר מסכן ישנה מסוכנות משמעותית העלולה להקים עילת מעצר.

מסוכנותו של המשיב:

לעניין המשיב ניתן תסקיר שירות המבחן מיום 1/6/14.

תסקיר זה מתאר את עברו הפלילי של המשיב, סביבתו וכן צריכת סמים אינטנסיבית ויום יומית שנמשכת מאז שהיה בן 16 ועד נישואיו.

בעניין הערכת הסיכון, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להמשך התנהגות פורצת גבולות.

בעניין החלופה המוצעת, התרשם שירות המבחן לטובה מן הערבות ובפרט מרעייתו של המשיב, אך נמנע מלהמליץ על החלופה, שכן אינה מרוחקת דיה מאזור נתיבות ובאר שבע.

ב"כ המשיב מסר כי כפי שנמסר לשירות המבחן, כי אין בכוחו של המשיב להעמיד חלופה מרוחקת, אך בהינתן העובדה שמדובר באירוע יחיד, ובהינתן העובדה שעסקו של המשיב נסגר, אין לדבר חשיבות מרובה.

אכן עברו הפלילי של המשיב מכביד, אך המדובר בהרשעות קודמות אשר האחרונה שבהם היא עבירה משנת 2006. הדבר תואם לחלוטין את טענת הסנגור ודברי המשיב כי מאז שהקים משפחה התרחק המשיב מהתנהגות פלילית.

בעברו של המשיב עבירות איומים (2006), סמים (2006) ורכוש (2002).

אני סבור כי נודעת חשיבות רבה לעובדה שמדובר היה בחומר אשר האיסור עליו נחקק רק שבוע לפני ביצוע העבירה.

חומרים אלה כידוע וכמפורט בתזכיר הצעת החוק, נמכרו עד לאיסורם באופן גלוי כסחורה חוקית ויש להביא בחשבון זמן מסוים שחולף בין חקיקתו של איסור בהכרזה בילקוט הפרסומים לבין הפנמתו על ידי הציבור. אומנם אי ידיעת הדין אינה פוטרת מעונש, אך איסור חדש מהווה בוודאי נסיבה מקלה.

אכן נכונה טענת הסנגור שאף אנשי המעבדה לזיהוי פלילי לא היו בטוחים אם החומר שנתפס נמצא ברשימת החומרים האסורים בהפצה או שלא.

לא ראוי לדעתי להורות על מעצרו של אדם עד לתום הליכים בשל הפרה של איסור שנחקק רק שבוע לפני ביצוע העבירה ויש לשקול ביתר רצינות חלופה בעניינו.

התרשמתי לטובה מהגב' דנה אלחדד, אשתו של המשיב, וכן מהגב' הדסה דהן דודתו, נראה לי כי השתיים ישכילו להשגיח על המשיב לבל יעבור עבירות נוספות או דומות וזאת בהתחשב עם העובדה שבשנות נישואיהם של המשיב ושל הגב' דנה אלחדד, אכן ארע שינוי משמעותי כמשתקף ברישום הפלילי של המשיב.

אשר על כן שקלתי לטובתו של המשיב את הנקודות הבאות:

- המדובר באיסור פלילי חדש שהיה כבן שבוע בעת ביצוע העבירה.
- התרשמותו של בית המשפט ושל שירות המבחן לטובה מהערבות, הגברת אלחדד והגב' דנה.

- העובדה שהרשעותיו הקודמות של המשיב מסתיימות בעבירה משנת 2006, תומכת את ההנחה כי הקמת התא המשפחתי מסייעת לשיקומו ומונעת אותו מפני עבירות נוספות.
- העובדה כי מדובר בעסקה יחידה לאדם אחד, שנעשתה אגב אורחא כדרך לתשלום חוב בגין סחורה חוקית אחרת.
- העובדה כי לא מדובר בסחר טיפוסי בחומרים מסכנים.
- המדובר הוא בחומר מסכן ולא בסם מסוכן.

שקלתי לחובתו של המשיב את הנקודות הבאות:

- שירות המבחן נמנע מלהמליץ על חלופה בשל העובדה שאיננה כוללת רכיב של ריחוק גיאוגרפי.
- עברו הפלילי של המשיב אשר גם אם הוא רחוק, כולל בתוכו עבירות של החזקת סמים שאינם לצריכה עצמית.
- רמת סיכון גבוהה שהעריך שירות המבחן לביצוע עבירות נוספות.
- החלופה מחזירה את המשיב לביתו, ולסביבתו, אף כי העסק שבו בוצעה העבירה נסגר.

באיזון שבין השיקולים, והם:

הסיכון הנובע מהמשך מעצרו של המשיב, הסיכוי הנובע משחרורו של המשיב והסיכון הנובע משחרורו של המשיב.

אני סבור כי יש מקום להורות על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

אני מורה כי המשיב יעצר עד תום ההליכים נגדם, אלא שיוכלו להשתחרר אם יעמוד בתנאים הבאים:

1. ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך ₪ 15,000 כל אחת.
2. הערבים המפקחים יהיו :
 - א. אלחדד דנה, ת.ז. ..
 - ב. הדסה דהן ת.ז. ..
3. מעצר בית מלא בכתובת רחוב ..., בפיקוח מתמיד של אחת מהערבות, ומענה מתמיד לאחד ממספרי הטלפון הבאים :....

. הפקדה כספית בסך 7,000 ₪ שתופקד עד 15/7/14.

5. איזוק אלקטרוני על פי נהלי מזכירות בית המשפט והיחידה לפיקוח אלקטרוני .

העתק מההחלטה ליחידה לאיזוק אלקטרוני.

6. צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.

אם לא יעמוד המשיב באחד מהתנאים, יעצר עד תום הליכים.

מטרת הערבויות והפיקדון להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

התייצבותו לדיונים בביהמ"ש.

התייצבותו לריצוי עונש מאסר, ולסיום ריצוי עונש מאסר המרוצה בעבודות שירות- אם יוטל בתיק העיקרי.

תשלום קנס ו/או פיצוי אם יוטלו בתיק העיקרי.

ערובה מפני ביצוע עבירות נוספות .

הוסבר למשיבים ולערבים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון, וכן עילה לחילוט הערבויות.

אני קובע את התיק לעיון חוזר יזום בהחלטה זו לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן ליום 15/7/14 בשעה 09:30.

מועד הדיון הודע למשיב, וחובה עליו להתייצב לדיון.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקירו המשלים עד למועד הדיון הנדחה.

העתק מהחלטתי בדחיפות לשירות המבחן.

זכות ערר בתוך 30 יום.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ד, 12 יוני 2014, בנוכחות הצדדים.

החלטה

על מנת לאפשר למבקשת להגיש ערר על החלטת השחרור, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע החלטת השחרור, עד ליום 13/6/14 בשעה 10:00.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המבקשת שלא לערר על החלטת השחרור, תודיע על כך מיידית לב"כ המשיב, ליחידת נחשון ולרשויות בית המעצר בו מוחזק המשיב.

ניתן להחל בהליך השחרור כבר כעת.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ד, 12 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה